LAK LAK

Laklak 106

FIKIR FIKIR KAYNATAN, GÜLDÜRMEKTEN OYNATAN DERGİ

Akşamsefası

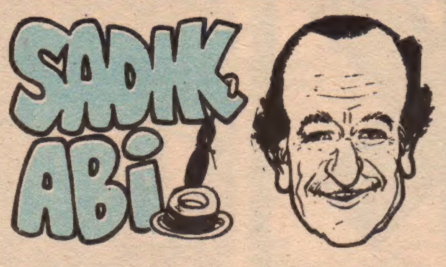

GÜLERYÜZLÜ PROFESÖR

Bu öyküyü bana, pek aziz dostum, sayın Profesör Sabahattin Kerimoğlu anlattı. Kendi başından geçmiş.

Bundan yirmi-yirmi beş sene kadar evvel, Kerimoğlu henüz genç bir asistan. Bakırköy Akıl Hastanesi'nde çalışıyor.

Bir gün doçent olmak sırası veya zamanı geliyor genç asistanın. Durmadan çalışıyordum diyor kendisi.

Ama imtihandan da hiç korkusu yokmuş Çünkü bu imtehan, çalışmakta olduğu hastanenin polikliniğinde yapılacakmış. Önüne getirilip teşhis koymasını isteyecekleri hasta zaten her gün baktığı, haşır neşir olduğu kimselermiş. Ayrıca (Nazari- Teorik) sorulardan da hiç çekinmiyormuş. Çünkü bütün kitapları okumuş, yutmuş adeta.

İmtehana iki gün kala, Fahrettin Kerim Hoca'dan bir telefon.

-Haberin olşun, senin imtehan bizim hastanede değil, Haseki'nin Fizik Tedavi bölümünde yapılacak.

-Aman efendim, sebep?

-Çünkü mümeyyizlerden Osman Cevdet Çubukçu bizim oraya gelmek istemiyor. Siz benim oraya buyrun diyor..

Genç asistanın bütün keyfi kaçıyor.. Morali iyice bozuluyor. Zira başka bir hastanede önüne çıkarılacak hastalar onun yabancısı.. Ayrıca orası bir fizik tedavi merkezi. Yani bizim genç asistanın ilgili olmadığı bir branş.

Ama çare yok. Emir büyük yerden.. Rahmetli Çubukçu Hoca hem ağırlığı olan bir kişi, hem de mümeyyiz. Kırmaya gelmez. Asar da keser de.

İmtehan gün ve saati gelip çatıyor. Kelli felli profesörler genç doçent namzedini karşılarına alıyorlar. Önüne bir hasta koyup ver yansın ediyorlar okkalı soruları.

Allah'tan işler iyi gidiyor ve sonuç başarı ile noktalanıyor. Kerimoğlu, odadan çıkıyor. Koridorda terini silerken Çubukçu Hoca yanın asokulup omuzunu okşuyor:

-Kutlarım dostum.

-Sağoğlun efendim.

-Ama sana bir şey daha söylemek isterim.

-Buyrun Hocam.

-Seni imtehan için kendi hastalarından ayırdım diye bana kızmadın ya.

-Estafurullah hocam.

-Ama bunu yapmaya mecburdum.

-Neden efendim?

-Çünkü ben yeminliyim, sizin Bakırköy'e ayağımı atmam.

Şaşılacak şey... Koskoca bir asabiye uzmanı akıl ve sinir hastanesine ayak basamıyor.

-Sebebini merak edersen gel de anlatayım.

-Lütfedersiniz hocam.

Çubukçu çiçeği burnunda genç doçenti odasına götürüyor. Kahveler içilirken işin iç yüzünü ve garip öyküsünü anlatıyor.

-Bir vakitler ben de senin gibi genç bir asistandım ve doçentlik sınavını geçirecektim. Hepimizin başından geçtiği gibi ben de aylarca kitaplar devirerek uykusuz kaldım ve hazır oldum.

İmtehanım sizin Bakırköy Hastanesi'nde yapılacaktı.

O sabah, en yeni elbiselerimi giyerek, erkenden hastanenin yolunu tuttum. Hem de vaktinden üç saat önce. Niyetim bahçede de bir iki not daha karıştırıp bildiklerimi tazelemekti.

Kapıdan girdim. Beni elli yaşlarında kibar bir bey karşıladı:

-Sen Doktor Çubukçu musun?

-Evet efendim.

-İmtehana geldin değil mi?.

-Evet efendim.

-Ben senin sınav heyetindenim, gel benimle evlat.

Bilirsin. Profesörler imtehandan evvel öğrencinin pek yüzüne bakmazlar. Selamından bile kaçınırlar. Fakat bu güleryüzlü, nazik hoca bana (Evlat) diyordu. Bu şansı canıma minnet bilip yürüdüm. Kibar ve nazik hoca beni uzun koridorlardan geçirdi ve tenha bir yerde, bir kapıdan içeri soktu. Burası neresiydi beğenirsin.''

-Bir laboratuvar, bir kitaplık.

-Hayır. Kapkara bir bulaşıkhane. Ve yüzlerce kirli tabak çanak.

-Tuhaf ?

-Hoca sandığım adam, birden dikleşti. Kapıyı da içerden kitledi.

-Ulan hergele, diye bağırdı, bu tabakların hepsini yıkayıp kurulamadan seni şurdan şuraya bırakmam.

Anladınız değil mi? Adamcağız koğuşlardan birinin gedikli hastası imiş meğer. Beni uzaktan tanırmış. Bu oyunu oynamış bana.

O gün imtehanı kaçırmamak için, dağ gibi bulaşıkları iki saatde ve yüreğim ağzıma gelerek yıkadım. Sonra da bana bir kompleks geldi. Bir daha sizin oraya ayak basamadım.

Şimdi anladın mı seni niçin bizim kliniğe kadar yorduğumu?

-Anladım efendim.

-Hadi yemeğe inelim. Bu hikayeyi de kimseye anlatma no'olursun.

Sadık Şendil

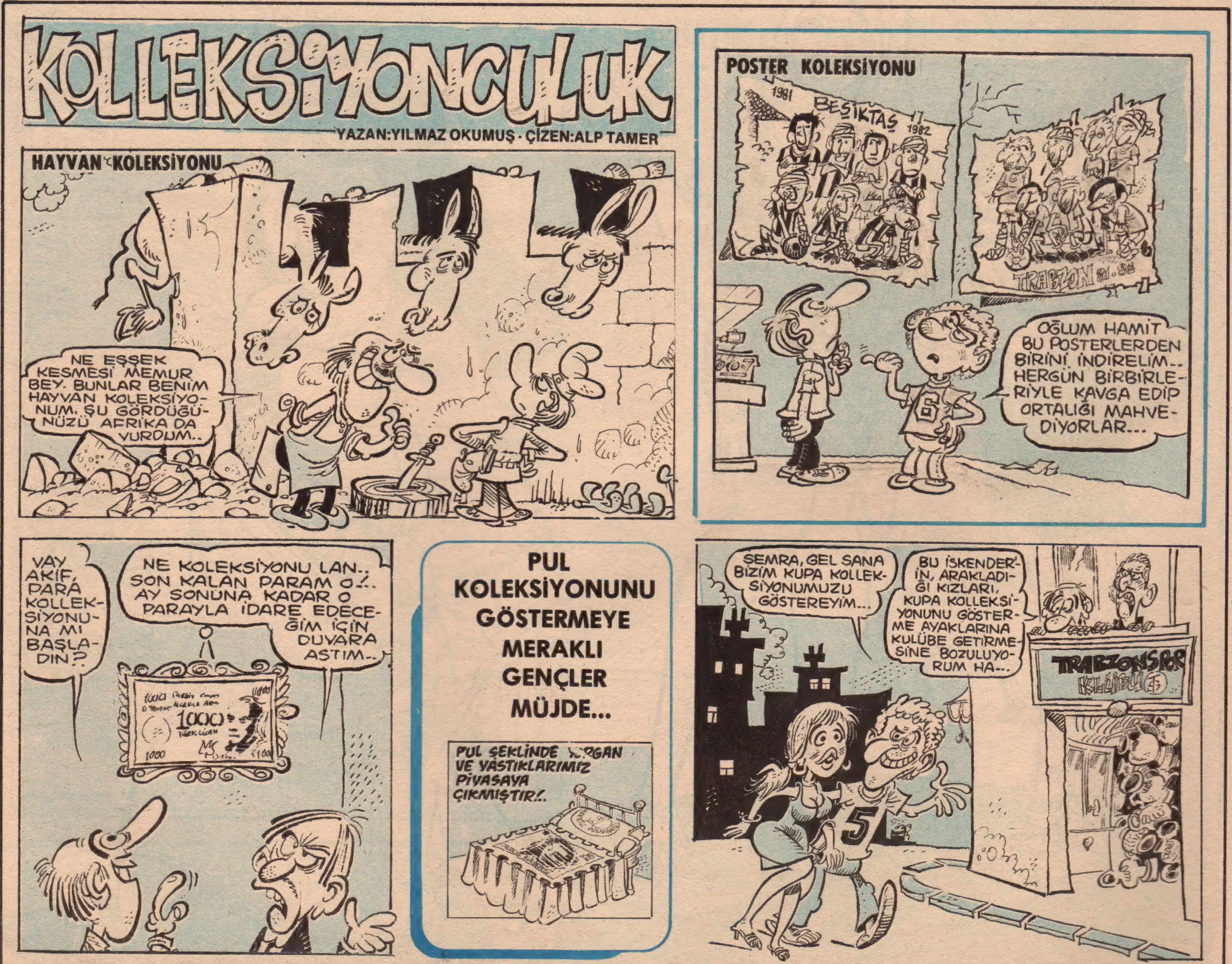

Akşamsefası

Tele Laklak

MARTI ADASI

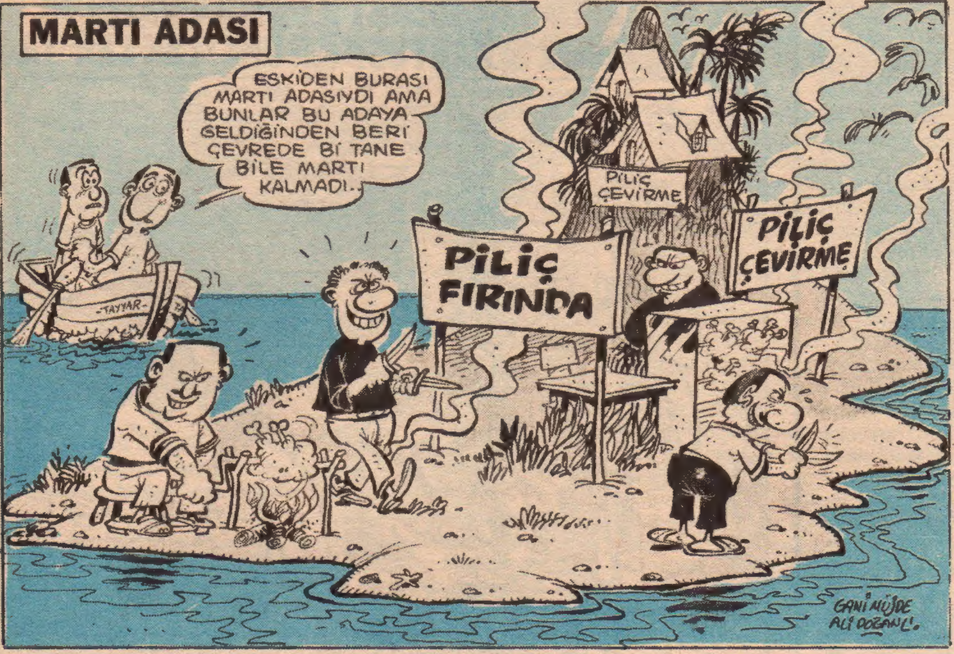

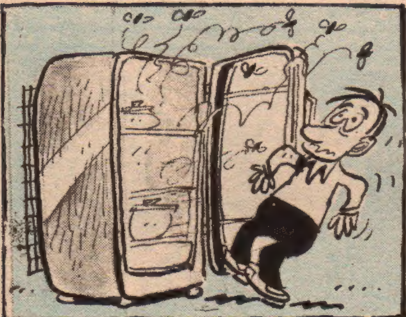

TV KIŞ SEZONUNA HAZIRLANIYOR

TRT kış sezonuna hazırlık yapmaya başladı. Önce soğuk kış koşullarına alışık sinek yetiştirmeye çalışan TRT yetkilisi Akif Sivri "Çünkü bütün yaz boyu sinek ve sivrisinek görmeye alışan TV seyircilerine haksızlık yapmamamız lazım. Bu yüzden kışın da seyircilere sinek göstermenin yollarını arıyoruz" demiştir.

BİR REKLAM

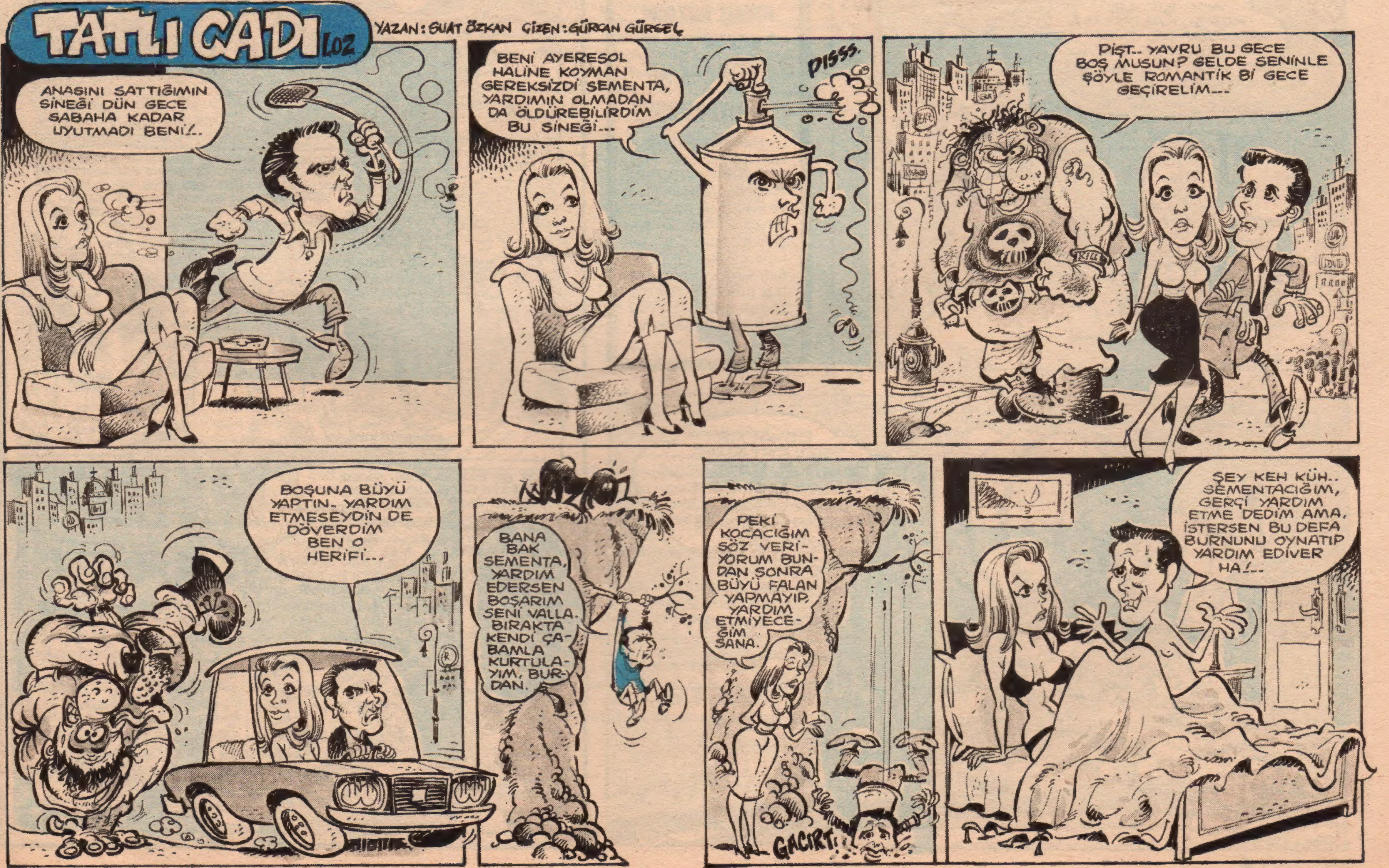

Akşamsefası

HASAT MEVSİMİ SÜRÜYOR

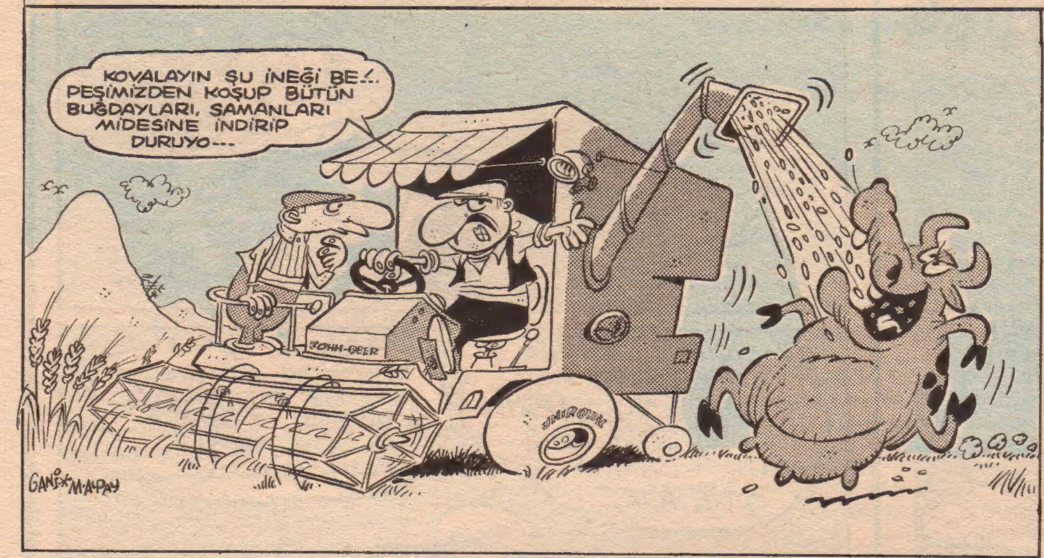

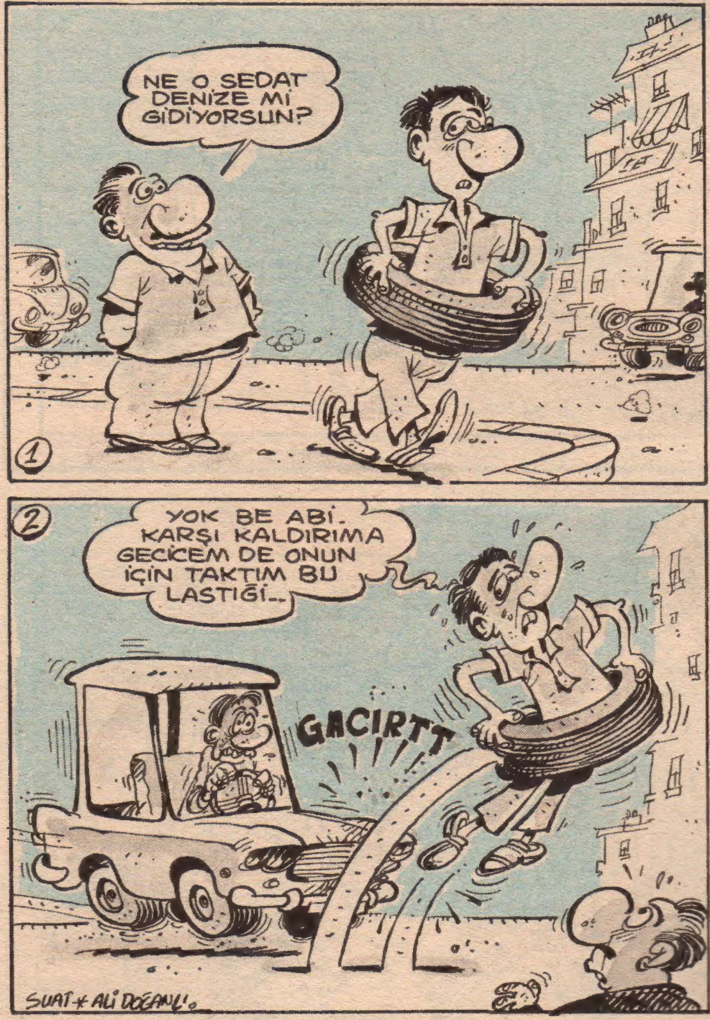

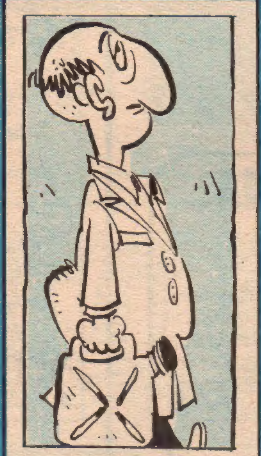

DOKTOR HAMİT BUZGİBİ DİYOR Kİ:

YAZIN ÇOK MU TERLİYORSUNUZ?

Hehle çok iyi o zaman.
Bol bol su içmek zorunda kalıcaksınız ve Eminönü'nde beni bulup bardağı 20 kağıttan buz gibi su içeceksiniz demektir. Haydee buz gibi su... Yok mu soğuk sudan içen 32 dişe keman çaldırıyo abi...

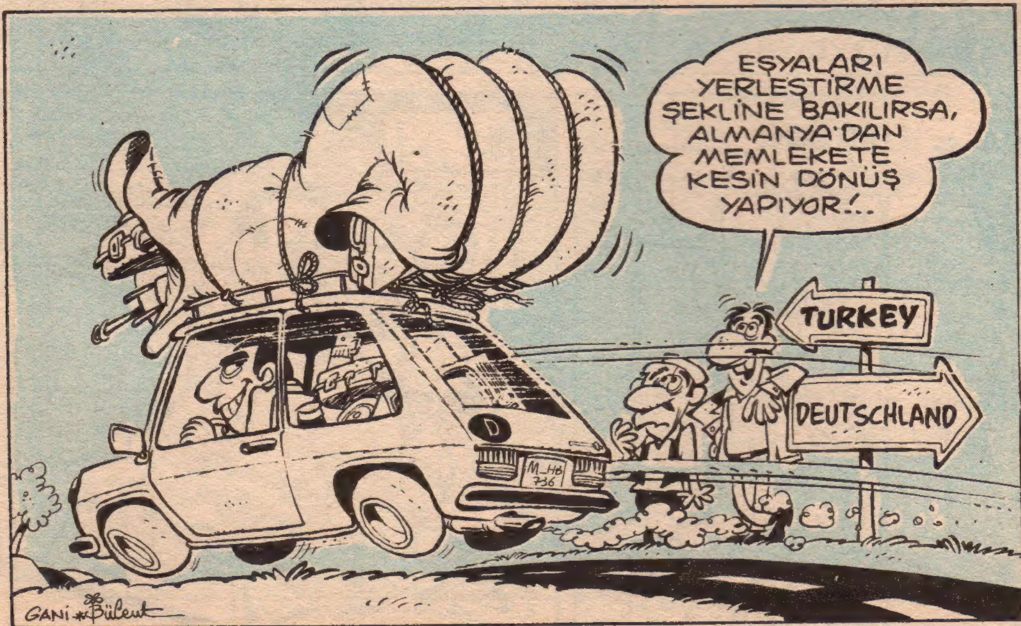

UĞRUNA YILLARDIR GURBET ELLERDE ÇALIŞTIĞI KIZ BAŞKA BİR ADAMIN KOLLARINDAYDI. GENÇ ADAM ÇILGINA DÖNDÜ. ELİNE GEÇİRDİĞİ ŞİŞEYİ KIRIP KIZIN ÜZERİNE YÜRÜDÜ

İŞTE ORHAN GENCEBAY İLE NECLA NAZIR'IN YENİ FİLMİNİN SENARYOSU İLK KEZ "LAK LAK"TA

Akşamsefası

bayan Laklakçılar

EN KRAL MIZAHI BIZ HANIMLAR PIŞIRIRIZ

SERÇE'den AL HABERi

ŞENER ŞEN'LE RÖPORTAJ 2

Sevgili Laklak'çılar Şener Şen'le geçen hafta başladığımız söyleşiye bu hafta kaldığımız yerden devam ediyoruz. Bendeniz sizleri yine kendisiyle başbaşa bırakıyorum...

Meslek denemelerine ilk ortaokul sıralarında başladım. Bir yaz tatilinde en uyanık arkadaşımız Namık'ın önerisiyle Sandöviç satmaya karar verdim. Bir pazar sabahı erkenden Sirkeci'de bir mezeciye gittik. İş hayatına atılacağım o ilk günde çok heyecanlıydım. Yuvarlak hasır bir sepetin içine hazırlanmış sandöviçleri doldurduk, doğru Florya'ya. Trende sepeti iki elimle kucağıma bastırıp zevkten sekiz köşe düşünmeye başladım:

"Bugün bu sandöviçlerin hepsini satarsam, yarın daha çok... Ertesi gün daha çok... Bir sonraki gün daha çok..."

-"Bugün bu sandöviçlerin hepsini satarsam, yarın kazancımı da üstüne kor daha çok sandöviç alırım. Onları da satarsam ertesi günü daha çok... Bir sonraki gün daha çok... Daha çok param olunca da küçük bir dükkan açarım. Satışlar iyi giderse dükkanı büyütür, hamburger, lahmacun falan da satarım. Diyelim dükkan çok iyi iş yaptı, o zaman başka yerlere şubeler açarım, yok, yok bütün Türkiye'yi sandöviççi dükkanlarıyla doldururum, diyelim. Türkiye'de bitti, o zaman da başka ülkelerde şube açar,dünyadaki çok ulusla şirketler arasına giren ilk Türk firması olarak adımı tarihe altın harflerle yazdırırım."

Bir kahkaha patlattım. Trende herkes bana baktı. Namık; "Ne gülüyorsun lan!" dedi. Sırıtarak cama doğru döndüm. Ne düşündüğümü bilseler öyle ters ters bakarlar mıydı. Aksine kalkıp tebrik ederlerdi. Hem neden olmasındı? Büyüklerimiz devamlı "Çalışan kazanır" demiyorlar mıydı. Hatta bir vitrinde "Rızkınızı ticarette arayın" yazılı bir karton bile görmüştüm.O yaşta okuduğum bütün büyük adamların hayatları yoksulluk içinde geçmemiş miydi? Aklımda kaldığına göre bütün büyük sanayiciler işadamları, çocukluklarında hep yoksullarmış. Sonradan hepsi namuslarıyla çalışıp, büyük fabrikalar, bankalar kurmamışlar mıydı? Şimdi sıra bendeydi:

Florya'da heyecanla indik. Namık bir tarafa ben bir tarafa. Şimdi de giriliyor mu bilmiyorum. Halkın açıktan girdiği bir yer vardı. Ben o tarafa yürüdüm.Bir yandan da ürkek ürkek sesleniyorum;

-Sandöviç,sandöviç...

Sesim o kadar az çıkıyor ki yanımdan geçenler, kendilerine yavaş sesle bir şey söylediğimi sanıp eğiliyorlar:

-"Efendim? Bir şey mi dedin oğlum?"

Baktım olmayacak gözümü kapatıp, bağırmaya başladım.

-"Sandöviç! Sandöviç." 15-20 tane sattım. Sıkılganlığım gitmiş, dolmuş kahyasına dönmüştüm.

-"Evet abiler, sandöviç sandöviç".. Daha da azıttım. İşportacı gibi yüksekce bir yere çıkıp elimdeki sandöviçleri millete doğru sallıyorum:

-"Muhterem beyler! Şu görmüş olduğunuz sandöviçleri müessesemiz aziz halkımızın hizmetine reklam gayesiyle sunmuş bulunmaktadır. Bakınız içinde bir adet kaşar, bir adet salam, bir adet domates, bir dilim yumurta ve firmamızın hediyesi olarak da bir tel maydanoz bulunmaktadır. Büfelerde gazinolarda 150 kuruş,bizde sadece 50 kuruş. Ayrıca iki adet alana yanında bir de Necipbey kremi veriyoruz. Evet beyler! Var mı arzu eden?"

Sepet neredeyse yarıya indi. Bir baktım ilerden Namık geliyor. Sandöviç kutusu yanındaki bir adamın elinde. Bana kaş göz işareti yapıyor. Anlamadım. Gene kaş göz. Sanki kalabalıkta yanındaki adamı işaret eder gibiydi.Üstüne doğru yürüdüm -"Konuşsana oğlum noldu?" Tam bu sırada yanındaki adam fırladı bileğimden tuttu. Meğerse sivil zabıta memuruymuş, satıcıları topluyormuş. Bana bir tokat patlattı, "Nerden çıkıyorsunuz ulan" Namık'a döndü "Siz hangi şebekedensiniz?"

Ne şebekesi, noldu? Biz özel teşebbüstük. İkimizin de sepetlerini aldılar.Para cezasını ödersek sandöviçleri geri alacağımızı söyleyip bizi bıraktılar. Kalan sandöviçler ve sepet cezanın yarısı kadar bile etmezdi. Tabii bir daha yanlarına bile uğramadık.

Böylelikle büyük umutlarla atıldığım ticaret hayatındaki başarım toplam yarım saat sürmüştü.

Ortaokul bitene kadar vasat bir öğrenciydim. Ne sınıf birincisi ne sonuncusu. 5-6'larla durumu idare ederdik. Liseye İstanbul Erkek Lisesi'nde başladım.O seneye kadar bütünlemeye bile kalmamıştım,o sene kaldım. Ertesi sene bir daha kaldım. Lise o kadar eğlenceli geldi, öyle azgın sınıflara düşüyordum ki karne zamanları gülerek 8-10 zayıfı eve getiriyor, yıl sonunda da 6-7 dersten çakıyordum.

Öyleki 1'inci sene verdiğim dersleri 2'nci sene veremiyor her seferinde hiç zayıf almadığım derslerden bile kırık not alıyordum. 3'üncü sene belgeli oldum.Bir sene sokaklarda dolaştım sınavlar gelince haziran ve eylülde de belge imtihanlarını veremedim.Ben o kadar işin farkında değildim ki "Ertesi sene gene girer veririm. Üzülmeyin" diye annemi babamı teselli ediyordum. Sonunda okul idaresi elimize "Lise birden terk" diye bir kağıt verip beni kovdu. İşte o kağıdı görünce okumak istedim ama biraz geç olmuştu. Fakat şans gene benden yanaydı. O yıl Türkiye'de ilk defa Akşam Liseleri açılmıştı. Öğrenimine ara vermiş kızlar askerliğini yapmış koca koca adamlar belgeliler, kovulmuşlar, okumak isteyen her türlü ortaokul mezunları akın akın oraya koşuyorlardı.Ben de kaydoldum. 3 sene boşa geçen zamandan sonra 4'üncü sene tekrar lise birden okula başladım.

Ne şebekesi. Biz özel teşebbüsüz...

Akşam Lisesi'nde benim yaşımda birkaç kişi ya vardık ya yoktuk. Öğrencilerin çoğu, çocukları da liseye giden ağırbaşlı köfteciler, kızını yeni evlendirmiş şoförler, manavlar, bakkallar terfi edememiş torun sahibi memurlar, yaşını başını almış evlenmemiş kızlardı.

Yalnız bu yaşlı başlı adamlar sıralara oturdular mı çocuklaşıyorlardı. Züccaciyeci Zihni Bey, Manav Şakir'in kalemini alır, Denizcilik Bankası'ndaki memur Ragıp Bey, ön sıradaki tapu memuresi Sıdıka Hanımın saçlarını çekerdi.

Hocalarımız çok iyiydi. Solucanlar sütlaç sever mi, karnıbaharlar nasıl çiftleşir, arslanlar yemeğin üstüne ne severler, kutuplarda hangi bitkiler vardır gibi hepimize ilerde çok lazım olacak bilgileri tek tek öğrendik.

Hele bir tarih hocamız vardı. Öyle ballandıra ballandıra savaşları anlatırdı ki, hergün gazetelerde savaş haberi arar, komşularımızla niye dost geçiniyoruz diye çok üzülürdük...

(DEVAMI HAFTAYA)

Sezen Aksu

MERAL ONAT

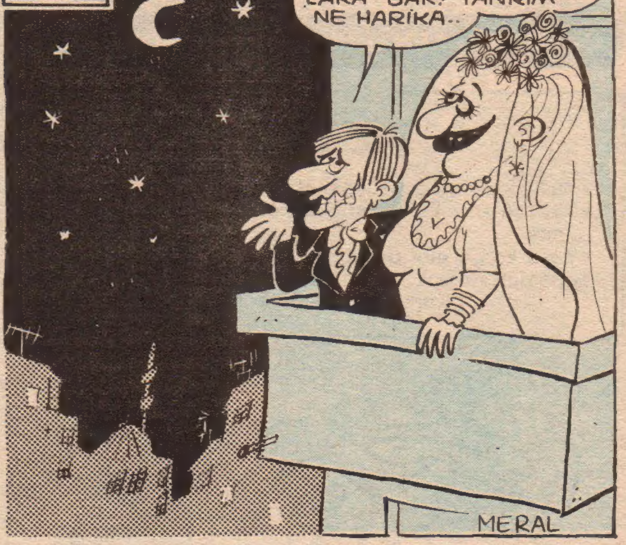

RAMİZE ERER

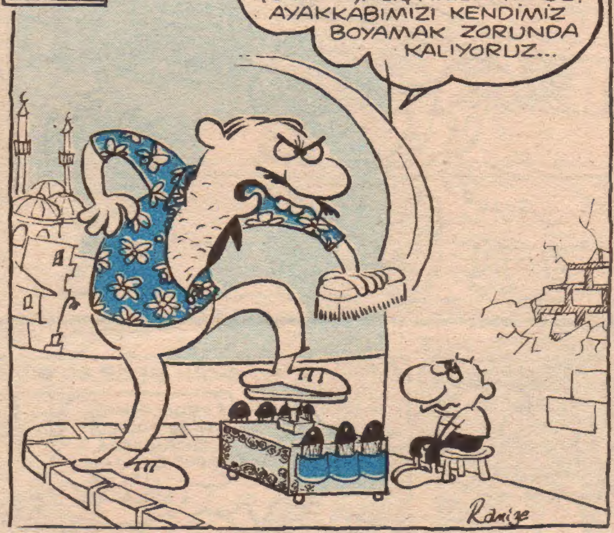

HÜLYA DELİBAŞ

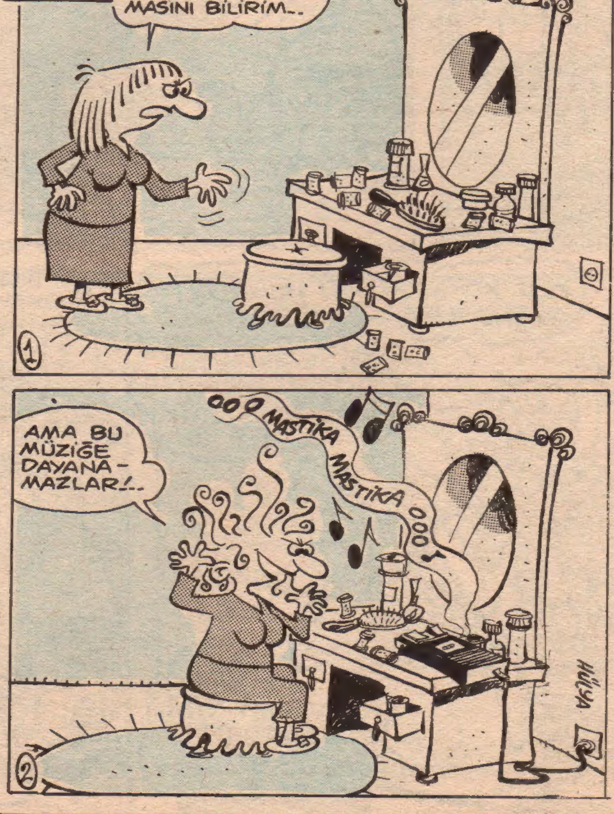

Akşamsefası

GAK GAK

GÜLDÜRÜRKEN GAKLATAN BİR KÖŞEDİR

BAŞYAZI

- Besle kargayı, çok teşekkür etsin sana...
- Kargayı altın kafese koymuşlar, ah beyazpeynirim demiş.
- Yeşil karga gibi dalsam göllere..Sıcaktan acayip bunaldım vallahi..

Korkuluksuz günler sayın okuyucular.

DERTLERİNİZ İÇİN BURDAYIM

ŞEYTAN DİYOR Kİ?..

İSTANBUL'DAN AKİF PAKYÜZ Değerli şeytan abicim yüzümde sivilce var. Naapıcağımı bilemiyorum. Bir kaç kere intahar etmeyi düşündüm fakat yapamadım.

ŞEYTAN ABİNİZ: Oğlum sana harbiden çok kızdım. İntahar etmek istedim ama edemedim diyorsun. Ayıp ayıp hiç insan intahardan vazgeçer mi? Sen hemen intahar et, edemezsen sivilcelerini başkalarının suratına doğru sık. Bir süre sonra herkesin yüzü sivilce dolu olacağından bu meseleyi kafana takmazsın...

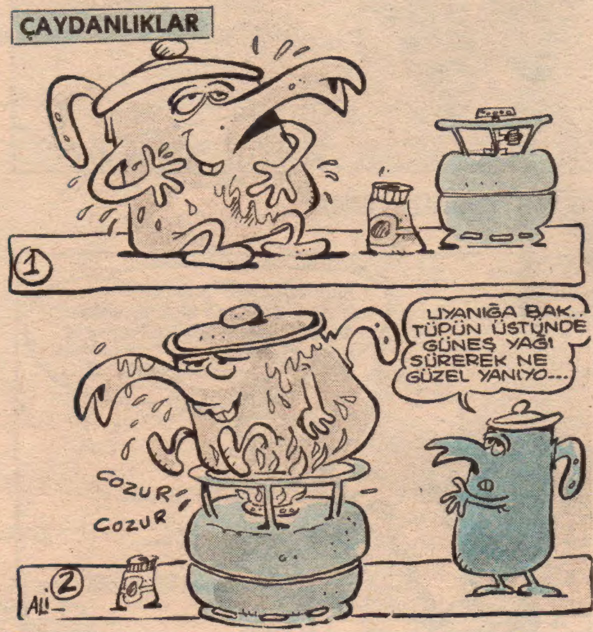

İMZA GÜNÜ

İsviçre'ye kaçan Banker Seyfullah yüzüne bakıp rahat rahat beddua edebilsinler diye mudilerine imzalı birer fotoğrafını gönderecek..1 milyondan fazla para kaptıranlara poster hediye edilir

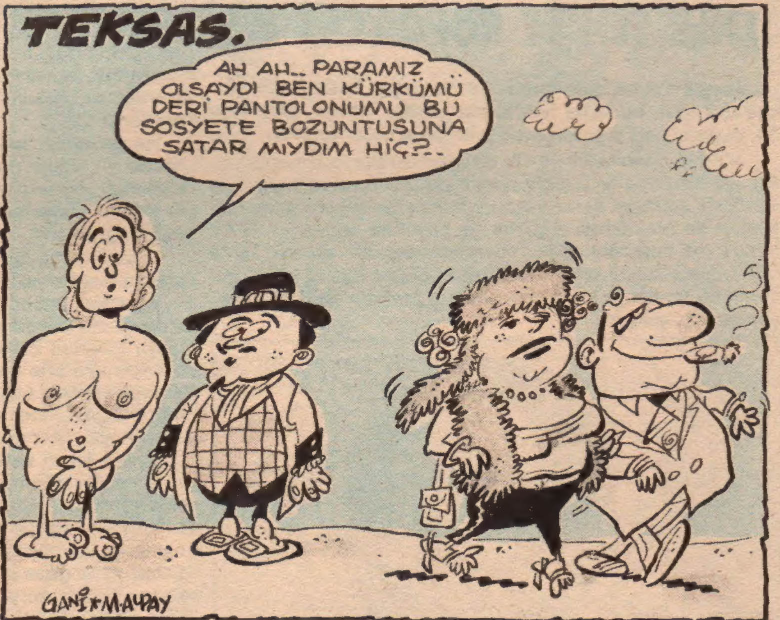

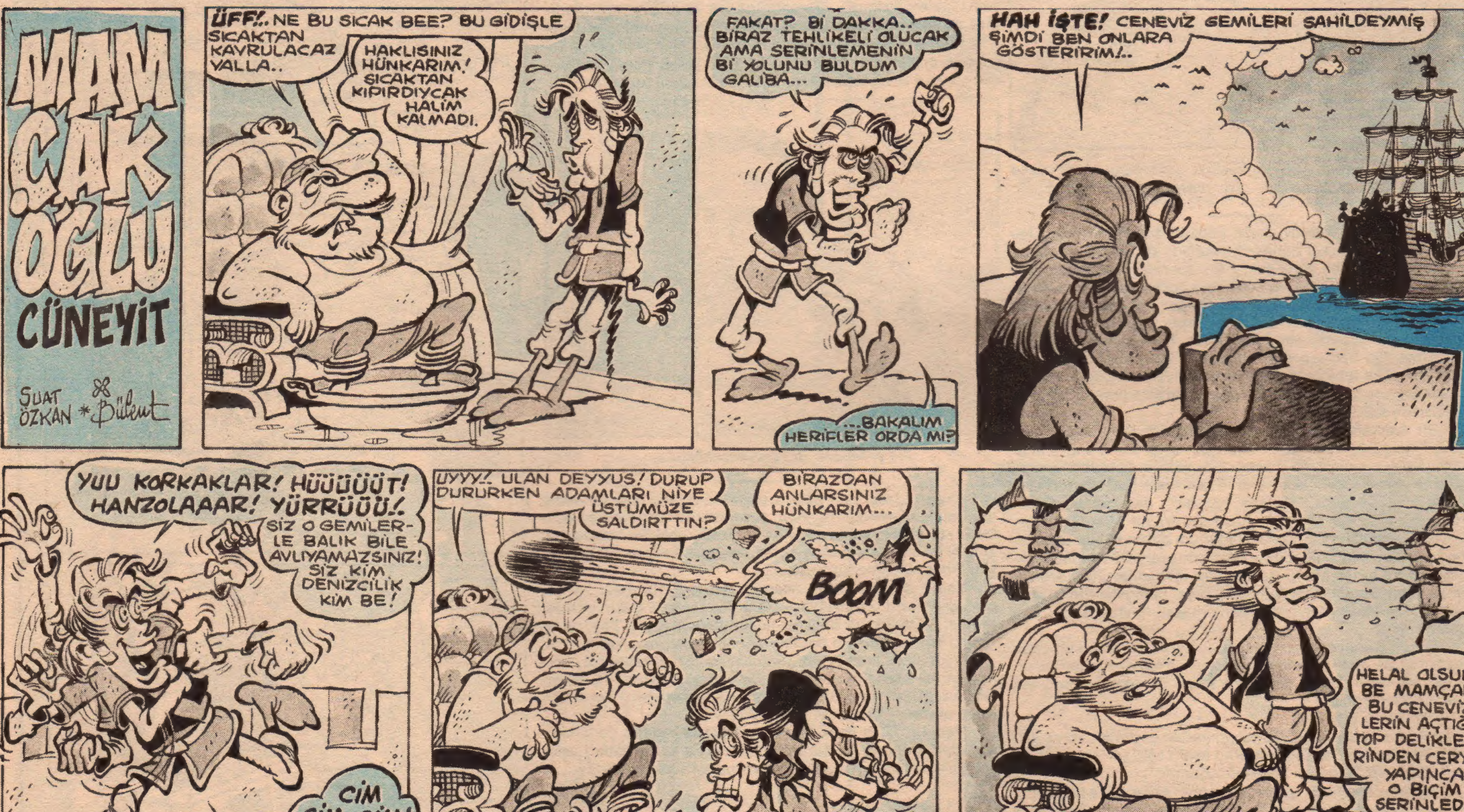

Akşamsefası

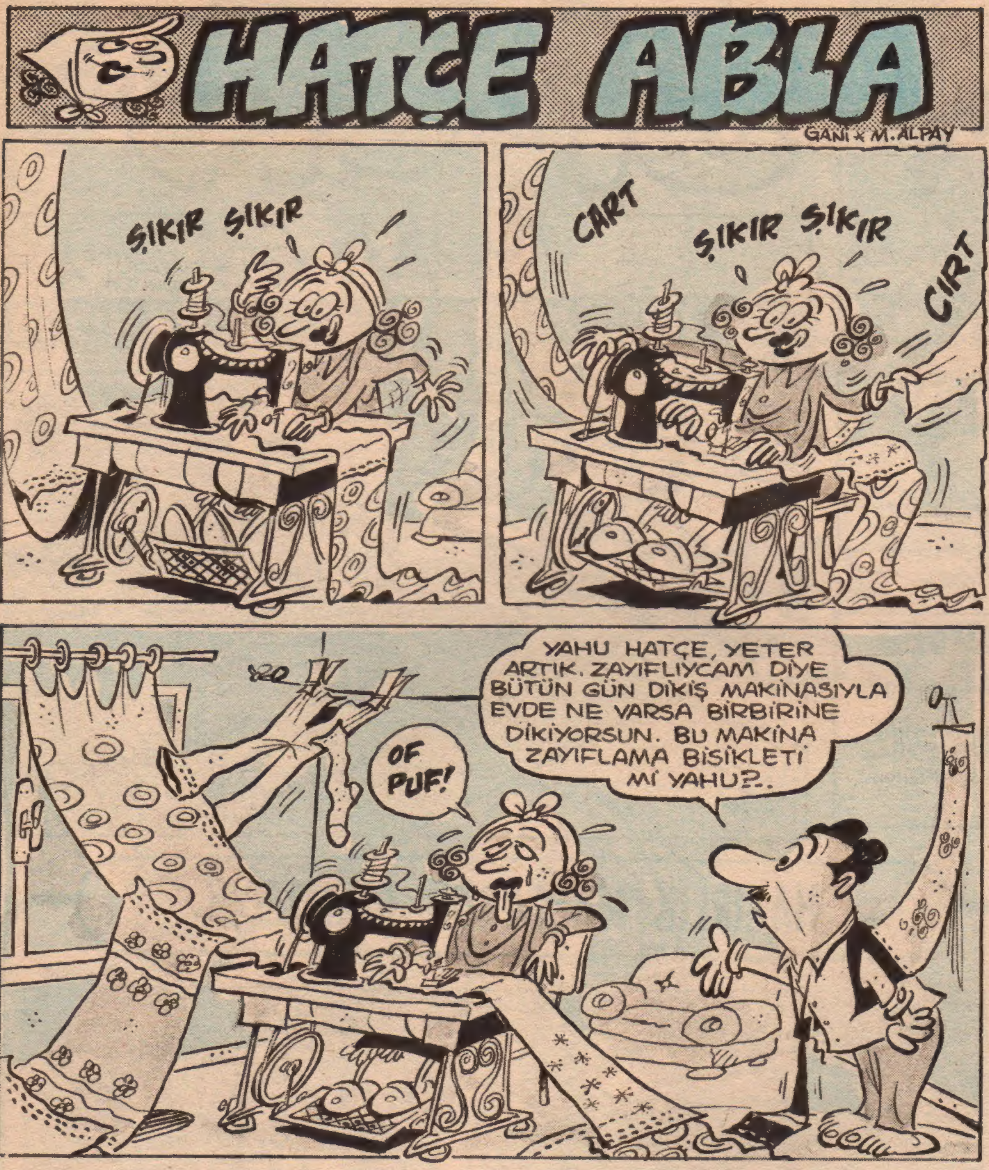

SÜAVİ'nin SİZE BIRAKTIKLARI

HERŞEYE BURNUNUZU SOKMAYIN

Burnunuz Cyrano De Bergerag kadar uzun bile olsa, her şeye burnunuzu sokmamanız yaşantımız içinde bir gereksinmedir.

(Ne demekse..).. Burun,uzuv olarak çabuk kirlenen ve çabuk nezle kapan bir yapıya sahiptir. Ayrıca birçok olayın birtakım burunların sokulmasıyla yaratıldığı bilinmektedir...Orijinal bir testle burnunuzu nereye ne kadar gerekli gereksiz soktuğunuzu saptamak is tiyoruz...Burnundan emin olmayanlar yahut gerektiği kadar koku almayanlar bu teste girmemekte serbesttirler. Testimiz sağlıklı burunlara ve buna bağlı durumlara göredir. Özür dileriz.

Siz zahmet etmeyin biz kendi burnumuzu sileriz.

1-Her kokuyu alır mısınız?
2-Sülalenizde burun büyüklüğü ile nam yapan kaç kişi var?
3-Karaburun nerededir?
4-Bu öyle bir burun ki, seyrederken beş dakika hürmetle "durun" lafını kim söylemiştir?
5-Neden her burun size bir başka durumu anımsatır?
6-Bir şeyi burnunuzdan getiren birine karşı nasıl davranırsınız.?
7-Burnunuzun doğrultusuna gittiğiniz zaman bir yere toslar mısınız?
8-Günde kaç olayla burun buruna gelirsiniz?
9-Her şeye burnunu sokan biriyseniz o burundan hala hayır mı bekliyorsunuz?
10-Ümit Burnunu hiç döndünüz mü?.

Testimizin çok anlamlı tarafları vardır. Cevaplarınızı da burnunuzu kıvırmadan sakın vermeyiniz... Burun büyüklüğü hiç bir şeye yaramaz ve kimse sizi burnu büyük diye aramaz.

Suavi Sualp

ARİF USTADAN HAŞLAMALAR

BEBEKLERİ SATALIM

Pazarladık,almadı,
Satacak mal kalmadı.

Gönderdik,çürük çıktı
İşin dibi açıktı.

Düşünüp, taşınalım
Şöyle bir kaşınalım

Neyi, nasıl satalım?
Model oto alalım.

Akıllı sağlık verdi.
At başından bu derdi.

Hekim başına-sorun.
Varsa aklınla zorun.

Dengesiz çoğalma var.
Sorun oldu çocuklar

Satarsak eksiliriz.
Yemeği bolca yeriz.

Hekim başı dahidir.
Ne sorsan onu bilir.

Başladı pazarlama.
Soranı azarlama.

Semiren arpa ister.
Bebek gurbete gider.

Alın, satın ve yeyin.
İpeksi fistan giyin.

Satılırsa bebekler;
Doyar, kara sinekler.

Ahmet Arif KIZILYALIN.

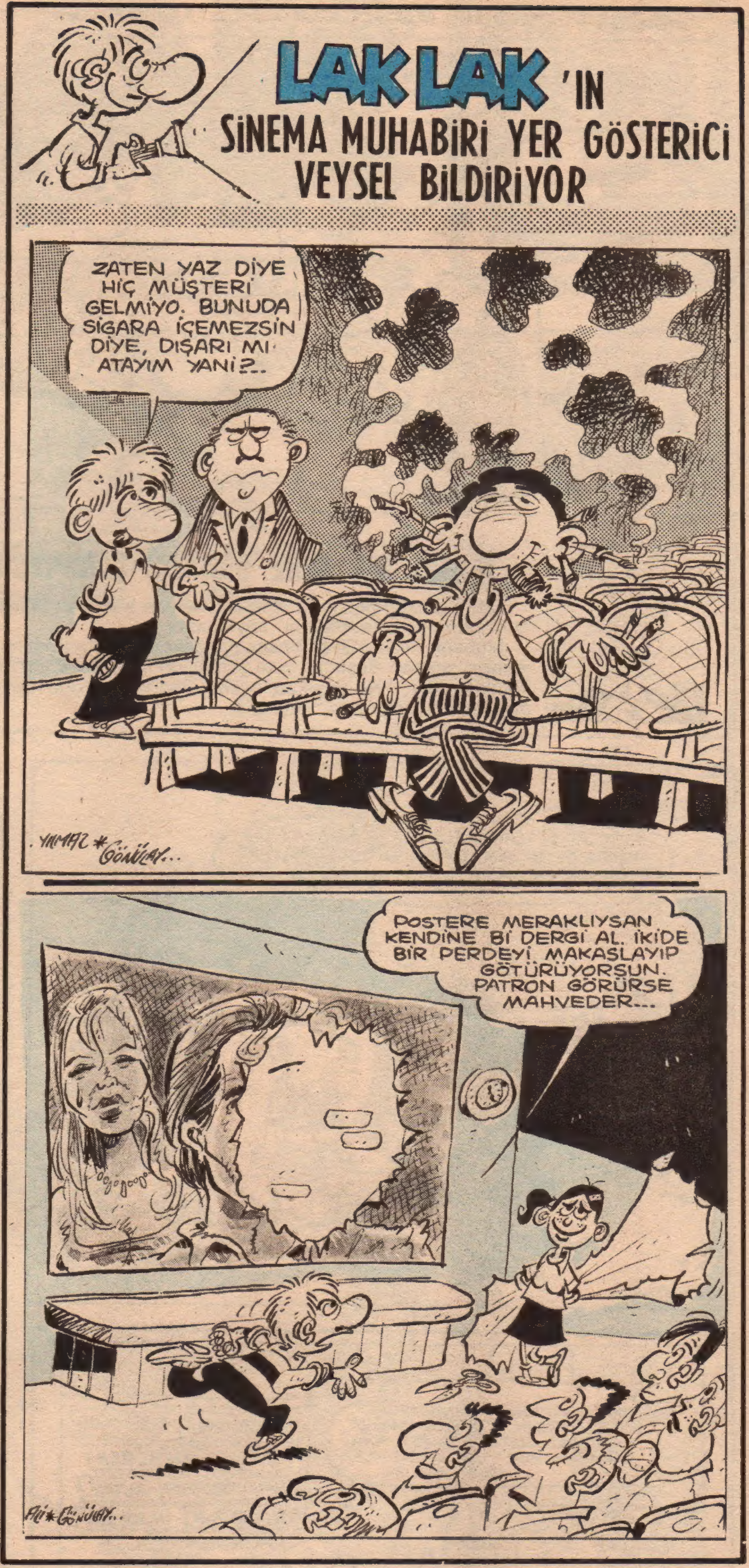

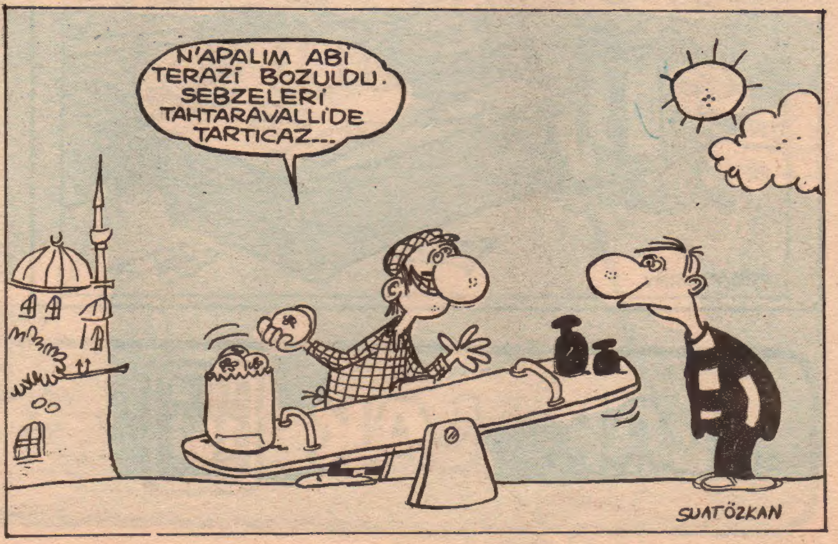

Akşamsefası

SPOR

YURDADÖN VE TİMURLENK MADALYADAN MADALYAYA KOŞUYOR

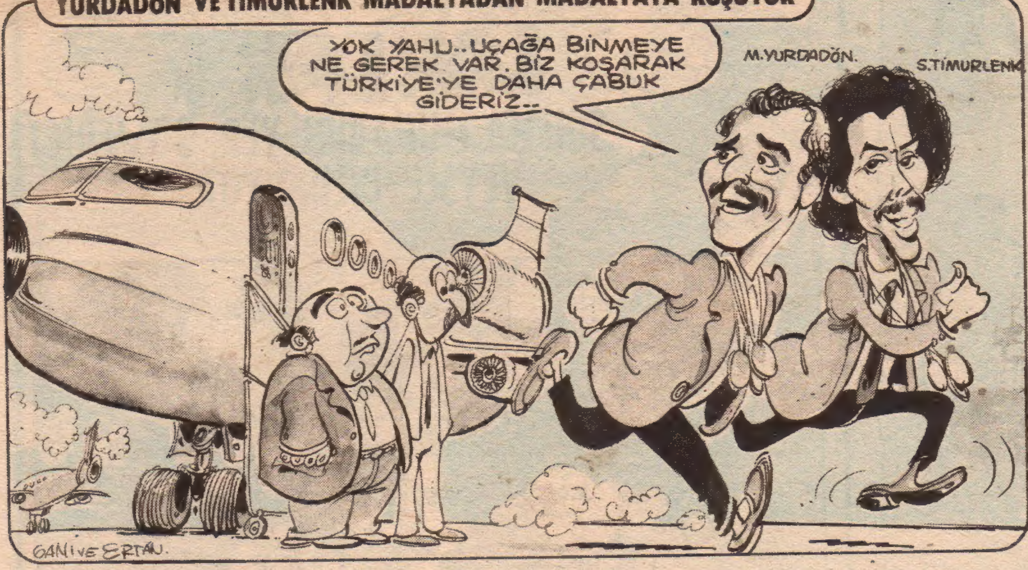

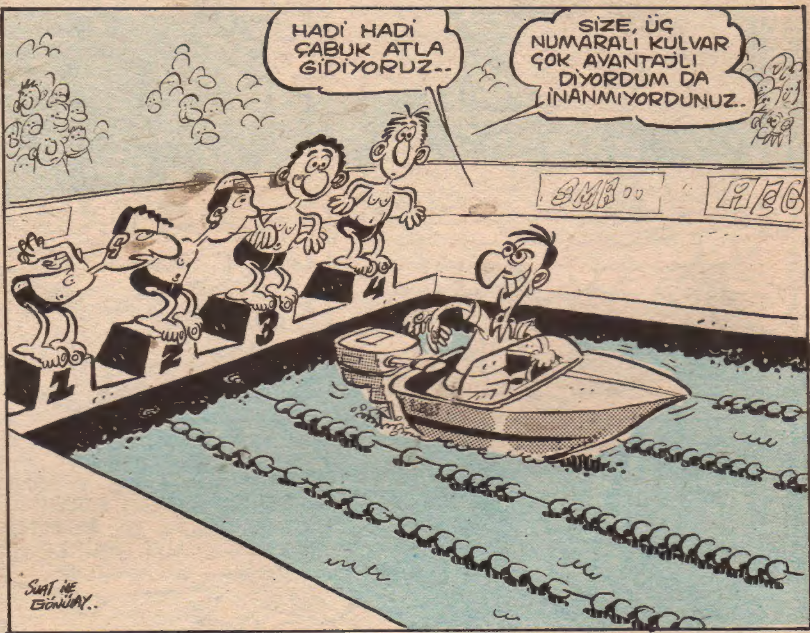

MİLİÇ, "BU SENE GARANTİ ŞAMPİYONUZ" DEDİ

Dün Muhabirimiz Asaf Kurşunkalem'le konuşan Miliç "Bu sene garanti şampiyon olacaklarını" söylemiştir.

Muhabirimizin "Geçen sene şampiyon olan kadronuzu takviye etmemenize rağmen Beşiktaş yine şampiyon olabilecek mi" sorusu üzerine konuşan Miliç "Ne Beşiktaş'ı yahu..Ben bizim Yugoslavya'daki Kızılyıldız'dan bahsediyorum." demiştir.

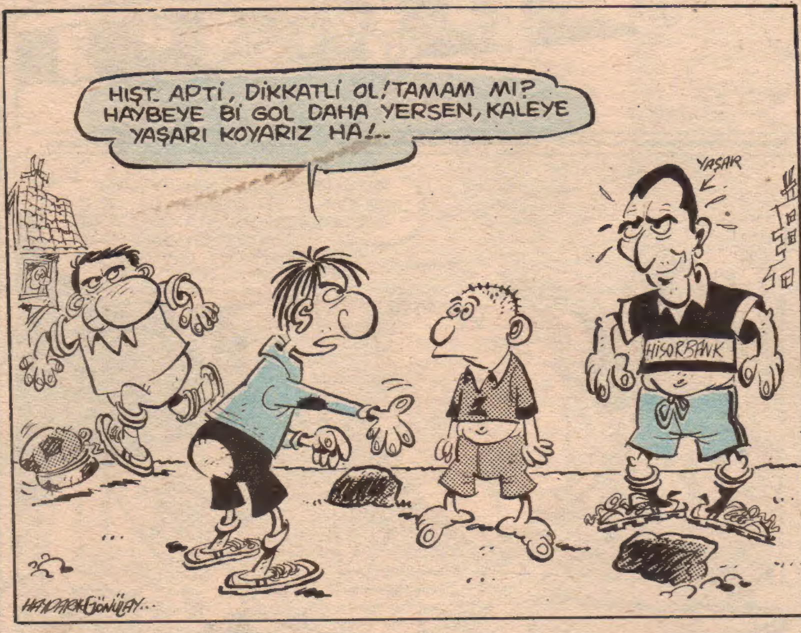

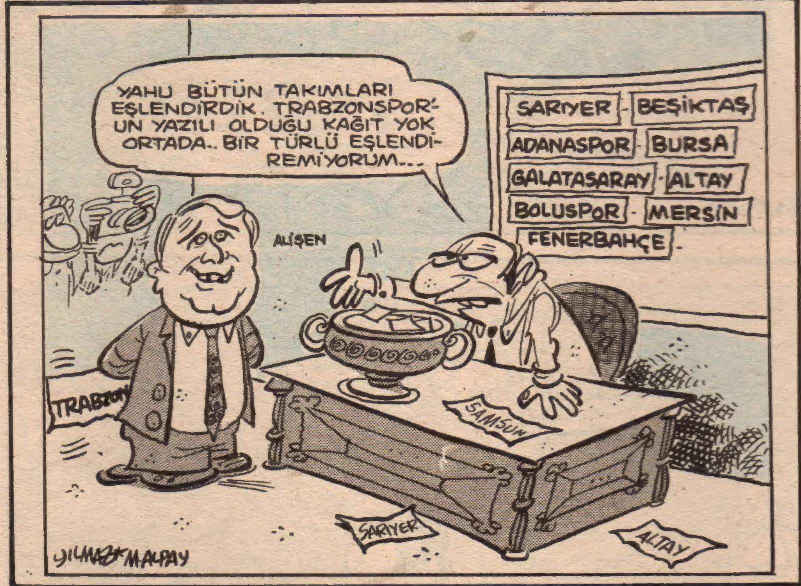

HAZIRLIK MAÇLARINI DİKİZLEDİK

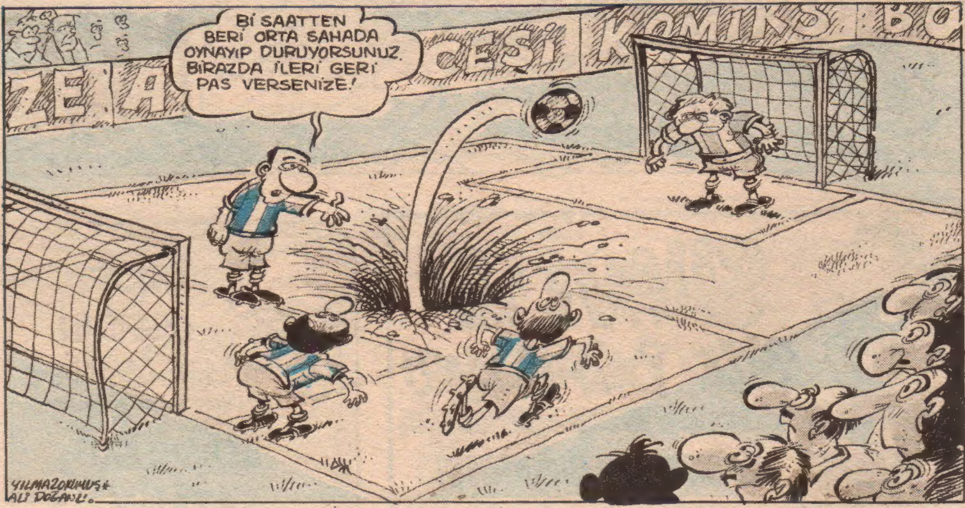

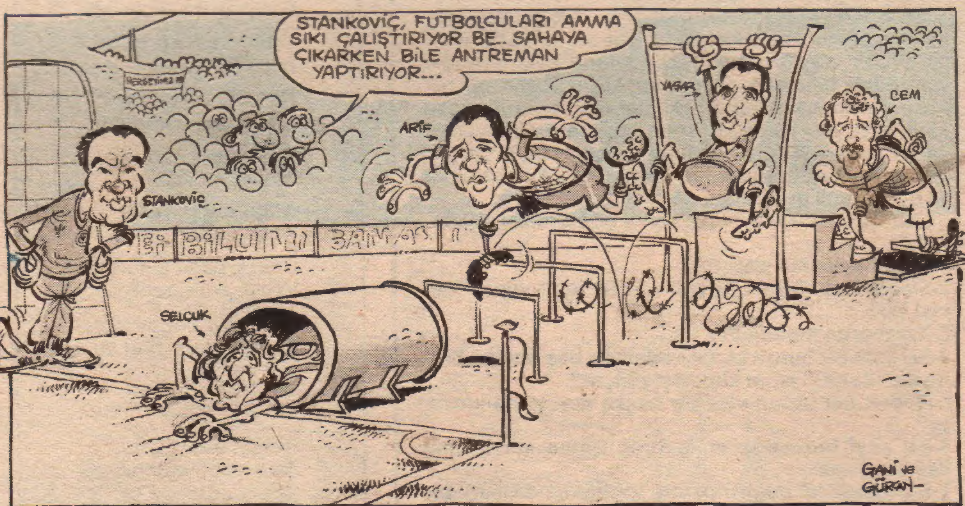

LAK LAK

Laklak 106

Veb Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. Adına Sahibi: HALDUN SİMAVİ
Yönetmen: TEKİN ARAL Müessese Müdürü: KEMAL KINACI
Sorumlu Müdür: MUAMMER BARUTÇU

TELEFON: 28 50 00
Basıldığı Yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alay Köşkü Cad.
CAĞALOĞLU-İSTANBUL

Akşamsefası